

متن پرسش

عرض سلام خدمت استاد گرامی: بنده از دوران نوجوانی به شعر بسیار علاقه مند بودم و خودم نیز شعر می‌گفتم اما اخیرا دچار تردید شدم، حالا سوالم اینه چه دلیلی دارد که انسان بطور عام ادبیات به معنی الخاص چه داستانی، چه غیر داستانی، چه شعر بخواند؟ اگر برای حکمت است که چرا فلسفه های مضاف و تاریخ نخواند؟ و دوم اینکه فائده و دلیل اینکه انسان بطور تخصصی بعنوان یک رشته دانشگاهی ادبیات بخواند چیست؟ اگر برای مخاطب عام فوادی دارد، آیا مطالعه تخصصی ادبیات اتلاف وقت نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بستگی دارد که جنابعالی با چه انگیزه‌ای وارد تراث ادبی و تاریخی خود خواهید شد و در آن راستا آینده را که ریشه در گذشته دارد، به ظهور آورید.

ادبیات ما حضوری است در ریشه‌های انسانی قومی که ما بدان تعلق داریم و شعر و شاعری به معنای ظریف‌ترین حضور در هر تاریخی است. حضوری که دیروز را به فردا متصل می‌کند. در جواب سؤال شماره ۳۴۳۳۴ نکته‌ای در رابطه با شاعرانگی شد، همان نوع شاعرانگی که رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» را به جهت زیبایی کلمات در عین حکیمانه بودن متهم به شاعربودن کردند و این حکایت از آن دارد که ما وقتی می‌توانیم نسل امروزین خود را به خودشان بیاوریم که در میراث ادبی آن‌ها حاضرشان کنیم. نمونه آن را در <https://www.aparat.com/v/YESVd> ملاحظه خواهید کرد. موفق باشید